

[Undervisningsministeren]

der er bestemmelser i styrelsesloven, som man måske isoleret betragtet burde tage op til nærmere overvejelse. Men det er min umiddelbare holdning, at vi bør imødekomme institutionernes meget klart udtalte ønsker om i forbindelse med høringen om Bent Christensen-udvalgets betænkning at få ro til at gøre erfaringer med den gældende lov en tid endnu, inden man tager stilling til eventuelle mangler derved. Dette vil derfor være mit udgangspunkt ved de kommende drøftelser af forslaget.

Jimmy Stahr (S):

Jeg skal ikke dykke ned i enkeltheder i dette forslag til styrelseslov, men mere betragte det i lyset af, om vi står i en situation, hvor vi skal have en ny styrelseslov. Hvis vi skulle have det, kunne det være naturligt at tage udgangspunkt i et forslag som det foreliggende, al den stund forslaget jo bygger på et grundigt udvalgsarbejde. Men det afgørende for mig må være, at vi ikke står og mangler den. Jeg synes, at den høring, som ministeren omtalte, tydeligt viste, at brugerne ikke følte et aktuelt behov, men tværtimod ønskede lidt tid, og det synes jeg også ud fra en politisk betragtning vi skal give dem, da intet tyder på, at de højere uddannelsesinstitutioner er ved at gå op i sømmene. Jeg skal derfor på socialdemokratiets vegne afvise forslaget.

Halvgaard (FP):

I 1976 tilsluttede fem partier sig, at undervisningsministeren nedsatte et hurtigt arbejdende udvalg til at løse de problemer, der opstod ved gennemførelsen af styrelseslovene af 1970 og 1973. Man betegnede bl. a. disse problemer som problemer vedrørende kompetencefordeling mellem fakultets- eller fagråd på den ene side og studienævn på den anden side.

Det betød simpelt hen, at man herved erkendte, at styrelsesloven af 1973 på mange måder havde vist sig ikke at have virket efter hensigten og på mange måder havde været en fundamental misforståelse. Den var uhenigtsmæssig som grundlag for en fornuftig styring af de højere uddannelsesinstitutioner, fordi studenterindflydelsen i bl. a. studienævn efterhånden blev så faretruende, at det indebar en fare for undervisningens faglige

indhold. Ideen med, at spørgsmål af specifik karakter kan løses ved flertalsafgørelser i forsamlinger, der ikke er sammensat og valgt med henblik på at repræsentere den nødvendige fagkompetence, anses dog nu af flere og flere som ganske forfæjlet. Jeg kan eksempelvis nævne sådan noget som forskningsproblematik, studiers faglige indhold, eksamenskrav osv.

Bent Christensen-udvalgets betænkning vedrørende en revision af loven fremkom i januar 1977. Den giver også udtryk for, at meget må rettes, hvis forholdene på vore universiteter skal leve op til de krav, samfundet med rette kan stille til den undervisning og forskning, der udøves.

Selv om kritikken af forholdene på vore højere uddannelsesinstitutioner anses for berettiget, vel nok af et flertal her i folketinget, så er der stadig væk ikke foretaget en revision af loven, til trods for at der foreligger en række forslag fra forskellige partier. Jeg mener, at det er yderst beskæmmende og et alvorligt tegn på manglende samarbejdsvilje partierne imellem her i folketinget.

Jeg mener også, at det sådan set er lidt forkert – men bevares, det kan man ikke bebrejde partierne – at 4 partier, uden at rette henvendelse til de partier, som specielt har beskæftiget sig med problemer omkring styrelsesloven, uden videre, uden på noget tidspunkt at rette henvendelse til andre partier, kommer med et nyt forslag til revision af styrelsesloven. Fremskridtspartiet har jo fremsat to forslag til en revision af loven med det samme hovedsigte, som ligger til grund for de ændringer af loven, de 4 partier hidtil har givet udtryk for, og som på en vis måde også er indeholdt i forslaget her.

Skal man vurdere det foreliggende forslag, så mener jeg, at det er utilstrækkeligt, jeg vil nærmest sige, at det er et vattet forslag. Det er ikke vidtgående nok til at løse de problemer, der eksisterer på vore uddannelsesinstitutioner. Det er et lovforslag, der ikke vil begrænse studenterindflydelsen, men tværtimod cementere den udvikling, der fortsat forhindrer hensyntagen til særlig fagkyndighed i undervisningen og forskningen. Forslaget er heller ikke udarbejdet på en sådan måde, at det forhindrer visse studentergrupper i fortsat at drive politisk virksomhed for skatteydermidler. Det er yderst betænkeligt, at der stadig væk kan udøves et bevidst politisk